

Warszawianka

OBOZ POLSKI, HEILBRONN

POLISH C

Redaktor: Wchynski Borys

Editor: Dep

Polonia na obczyźnie

Nie pierwsza to emigracja Polska, która nie jesteśmy. Po klęskach narodowych w XVIII i XIX w. zmuszonych było wielu Polaków do emigracji za granicę, do krajów Europy lub Ameryki. Tak było po konferencji barskiej, kiedy jeden z jej naczelników Kazimierz Pułaski z garścią swoich podaczy do Ameryki i brali udział w powstaniu kolonii tamtejszych przeciw Anglikom. Maurycy Beniowski został królem murawskim na wyspie Madagaskar koło wschodnich wybrzeży Afryki. Emigranci z Tadeuszem Kosciuszka na czele, bawiacy w Saksonii po drugim rozbiore Polski, przygotowali tam powstanie czyli insurekcje w 1794. Wygnanicy z czasów po trzecim rozbiore utworzyli we Włoszech i Francji legiony pod dowództwem Henryka Dąbrowskiego i Józefa Czajkiewicza i z Napoleonem Bonaparte wrócili do Ojczyzny, aby zbudować Wielkie Księstwo Warszawskie. Najliczniejsza była emigracja po powstaniu listopadowym w r. 1831, wtedy w Saksonii i innych krajach niemieckich a w końcu w Francji znaleźli się za granicą najwybitniejsi działacze i pisarze z 3 wiekami narodowymi Adamem Mickiewiczem, Juliuszem Słowackim i Zygmunt Krasynskim na czele. Po r. 1863/4 emigrowano też ze zaboru rosyjskiego do sąsiednich krajów, a potem brak warunków życia w Polsce podzielił Polaków na obczyźnie na sezonowe „na Saksy” do Saksonii lub do Westfalii, Belgii, Francji i Holandii. Emigracja w nowym świecie zwłaszcza do Zjednoczonych Ameryki i Argentyny. Emigracja była i w czasie I wojny światowej. Ale rozmariały swymi nieskazitelnymi dotychczasowe emigracje polskie z 1939-1945. W 1939 Polacy wszelkich profesji i zawołani do robót lub do więzień politycznych w Niemczech i w Japonii. W rzesze około 7 milionów Polaków, bo około trzy miliony Polaków zmarło na niegospodniej obczyźnie, a w każdym razie oni nadawali ton emigracji.

A dzis? Dzis niestety żywiły ideowe misje ustąpić w cieniu wysunięciem się roznych szumowin społecznych oswobodzonych z niemieckich lagrow, gdzie bandyci i inni zloczyncy mogli najłatwiej jeszcze przetrzymać kosztem ideowców, a ponadto rozni „volksdeutsche” lub niepewni w swej wartosci, których podziemia Polska wypchnęła z Polski do Niemiec. Stad to pochodzi, że dla wielu za najwyższą formę życia jest pijanstwo, obzarstwo i rozpusta i że oni starają się swój tryb życia narzucić innym lekliwym i słabym, a w każdym razie wszystkim zatrzuwają i utrudniają życie przez wywoływanie zatargow z władzami bezpieczeństwa, w następiwie tworzą one dla Polaków nowe obozy koncertacyjne a dobre imię Polaków cierpi niesłychanie w opinii innych sprzymierzonych narodow. Na szczęście ci nasi słabsi i zahukani Polacy zaczynają coraz lepiej poznawać przyczyny swej niedoli, spowodowanej już nie przez wroga, ale przez wyrodnymi rodakow i zaczynają się odsuwać od tyd żywiolow niebezpiecznych i zbrodnicych. A zato tworzą oni rzeczy pozytywnej dodatniej wartosci. Tworzą Polskie Komitety, szkoły powszednie i srednie, zawodowe i dokształcające, uniwersytet ludowy, stowarzyszenia oswiatowe i kulturalne, budują kaplice i łączy się w religijne związki, organizują pomoc sanitarna i szpitalna, opiekują się dziećmi i kobietami, zwłaszcza matkami itp. Chwała Bogu, rosnie liczba tych, którzy otrzasnęli się juz z resztek życia „lagrowego” a żyją znowu życiem normalnego dobrego obywatela chociaż w bardzo nieraz trudnych warunkach. I to są ci, którzy budują Polskę na obczyźnie, bo Polska to przede wszystkim ludzie Polacy, Rodacy — to My!!!

Dr. Jelonek.

X Y Z

W tak wielkim srodowisku jakim jest nasz oboz napewno jest wiele ludzi utalentowanych, którzy mieliby co do powiedzenia swemu otoczeniu. Bylibyśmy ogromnie wdzięczni, gdyby Koledzy dostarczali nam materiału w postaci oryginalnych utworow, uwag, spostrzezeń i. t. d.

Pierwszy okres organizacyjny nauczania w Obozie Polskim w Heilbronn

Po względnie krotkim przygotowaniu od dnia 6 sepca br. powstała w naszym obozie 6 klasowa szkoła powszednia 3 stopnia. Uczy się w niej młodzież od lat 7 do 16 i wyzej. Z powodu wielkiej ilosci dzieci do klasy pierwszej, musiano podzielić ją na 4 równoległe klasy 1-sze. Jest zatem w naszej szkole 9 klas. Ale i jeszcze klasy do 3 włącznie maja ponad 50 uczniow i trzeba by je podzielić na klasy równoległe na co potrzebny jest lokal i sily nauczycielskie czego nam własnie brak. Przepelnienie klas, brak podręcznikow, brak materjalow pismiennych, przyborow i wszelkich innych pomocy naukowych, utrudnia prace i uniemozliwia realizację zakreślonego programu nauczania. Tym bardziej, że większość z obecnych, nauczycieli nigdy w tym zawodzie nie pracowala. Ze sa to jednak ludzie, którzy z dobra wola i odoła podjęli się trudnej pracy nauczycielskiej mam pewna nadzieję, iż wspólnie swoje zadanie nalezyca spełniły. Byli i są jeszcze trudności z samym lokalem szkolnym. Jest on zamalany na pomieszczenie 9 klas, jednocześnie co wpłynęło na zmniejszenie godzin uczeń, po obiedzie muszą się uczyć 4 klasy. Otrzymaliśmy lokal (zreszta sa tu budynki do siebie podobne) jako byle koszary wojskowe niemieckie, rozbite w czasie wojny nietylko bez okien, ale nawet bez jednej ściany. Nie mając gotowego materiału i narzędzi, za miesiąc czasu zdołaliśmy poprawić i dorobić brakujące drzwi, przesalować ściany i otrzymać przez to jedna salę, poprawić kilka okien itp. wstawić znalezione gdzie indziej ramy z muslinem zamiast szyb szklanych (chroni to od mudi, ale nigdy od wiatru, zimna i innych przeciagow). Większe okien wyziera jeszcze nawet bez maszliny, zato są dziury w dachu, gdzie woda przesiakala do sal i inne. Krotko rzecz remontu jest w toku, a prace, że przed samym powrotem do Ojczyzny budynek szkolny zostanie odremontowany. Przy remoncie pracuje tylko 3 ludzi poproszonych przez nas. Sa to pp. Kirejczyk Jan, Norwicki Stanisław i Witenczak Kazimierz. Panowie ci są i muszą być majstrami do wszystkiego, od elektromonterow do dachowkarzy włącznie.

UNRRA pomaga nam też jak może i może. Przenaczyła lokal na szkołę, przywieziona z jej polecenia ławki i tablice szkolne a liczydła dostaliśmy od niej, też kilkadziesiąt zeszytow i ołowkow, oraz muslinu na szyby okienne. Pare wykazow potrzeb szkolnych leży w UNRRA i nabiera mocy. Więcej materjalow pismiennych otrzymaliśmy od członka Komitetu p. Sobieraja oraz od Komitetu za pośrednictwem p. Masiuka i p. Wdyskiego. Mimo braku wasiadnych nie tracimy nadziei i wierzymy, że szkoły nasze stana na nalezytym poziomie, tym bardziej, że nie przestaniemy wierzyć w zasadę: szukajcie a znajdziecie. Wielka pomoc o administracji szkoły okazuje sekretarz szkolny p. Piekarski Stanisław, który jest też członkiem Komitetu.

Młodzież przedszkolna ma przedszkole. Starsza młodzież pobiera nauki na t. zw. kursie gimnazjalnym. Dla dziewcząt w wieku przejściowym badanych bez rodziny, zorganizowano rodzaj kursow seminaryjnych wieczorowych, na których młode panienki maja się przygotować do przyszłego swego zadania w roli matki, Polki i obywatelki. Przedszkole i młodzież szkolna korzysta z osobnej i specjalnej kuchni. Jedną z przeznaczoną na ten cel sali jadalnej pod kierownictwem wychowawczym w czasie posiłku, pana prof. Jelonka Eugenjusza, który milując młodzież spełnia swe zadanie z całym oddaniem się tej pracy.

Co mamy robic?

Pewnego razu przez noc przeprowadzili się apostołowie przez jezioro Genesaret. O swiecie zobaczyli jakas postać idaca ku nim. Nie poznali Pana Jezusa, zadrželi ze strachu i zawolali „Widziadło jest” Tymczasem wpatrując się w te postacie poznali, że był to Jezus, dobrze im znany: Nie bojcie się, Jam jest. Wówczas odrazu pozbyszy się strachu zawolali radosnie „Pan jest”. Cos podobnego dzieje się w życiu naszym. I my plynimy w kruchym trudzie życia doczesnego do drugiego brzegu wieczności, po morzu życia tego, wśród mrokow jego, wśród nawalnic i wzburzonych fal. O jak często idzie ku nam jakas postać, która napelnia nas strachem i

przypawia o utracie ducha tak, że wolamy w trwodzie: „Widziadło jest”. A tym czasem gdy się lepiej wpatrzmy w te postacie i my uslyszy my: „Nie bojcie się, Jam jest”. Tak idzie dzis do nas Jezus, w postaci cierpien, smutkow i nieprawdy, zawrotow i przesladowan. Zle nam jest nieraz strasznie i rozpacznie, ale skoro pouczeni wiara sklonimy glowy nasze przed wyrokami nieba i powiemy: „bądź wola Twoja, Boze” wówczas choć może serce smutku się nie wybedzie, jednak dusza się uspokoi, że reka, która dotyka, to zawsze reka kochajacego Ojca i ukorzy się z miłoscia i z dzieciecym poddaniem Bogu dobremu. „A smutek wasz” mowi Pan Jezus „w radosie się obroci”.

Ks. Smaruj Stefan.

WARSZAWA

Przyciszona boleścią trwasz w dławionej mece, rozciągnięta nieludczą na krzyżu wierpienia i prozno, wyciągając w zakute ręce blagasz o iskry życia — o prawo istnienia...

W grzeczach Twych, jeszcze dzisiaj zaleknione echa czują się w piwnicach i w zwalach kamieni... Razporaz wybuchają w oblednych uśmiechach, a wtedy — Twe oblicze krwawi się znowu rumieni.

I drży w posadach ziemia. Bunt podnoszą mury i szaleją wspomnieniem rzezi Twoje dzwony... Potem — znowu ponad wszystkim gestna lawa chmury...

Placza zmierzchy — mra zaie przekleństwem dla wionym.

W ziemię Twoją krwi strumienie wsiakły z serc toczonych, w czołach wdeptane a jeki miliona... I wypisał na murach testament Historii, łaskami, kropla jak złoże — a była to jęziwka kawa.

Z wież kościelnych błaganie wznosi się ku niebu wiara płomieniejąca, że Bog im się zniży... A rozpacz nabożentwa odprawia codziennie przed zmentarnym Ołtarzem — na Placu Trzech Krzyży.

Wiecorem, kiedy głuchna historyczna gwary, gdy smutek umeczony do snu się uklada, peźna na Marszałkowska rozbudzone mary... Jakże straszliwie trupia defilada.

Ida marszem przez miasto w dziwadnych szeregach, strzępy ludzkie — bez brzuchow, rak, glow, nog, istnienia — Sncm. koszmarnym korowod ten miasto przebiega, defilując w takt groźby przed tronem sumienia...

Na litarniach zaczęł wiatr słyszane jeki — szaleństwa porozwieszal pajeczki po drzewach... I cieży się chichotem przez szyby wybite, że płon zasianych przekleństw, jak wulkan dojrzewa...

Ze zwał grobow rzuconych w parkach i ogrodach Proteżem oszalalam ku niebu się pietrzy. Szal apokaliptycznie smierci rozpasanej drga nad miastem jak hejnał straszny i najswietszy.

Dzwieczysz jeszcze symfonia zału i tesknoty, która hukiem pisaly bomby i szrapnele, chrzestem tanki — przebrzydłym brzekiem samoloty — swistem kule, tonace w Twym meczenskim ciełe...

I nuczisz doslyszalna nawet tu bezwiednie melodie, która cały ten Twój ból odsłania. Skarżysz się, że Twe życie w polomdieniu blednie, zasluchane w ponury takt piesni konania...

Z wież kościelnych błaganie zanosisz ku niebu, wiara płomieniejąca, że Bog Ci się znieży... A rozpacz nabożentwa odprawia codziennie przed cmentarnym Ołtarzem na — Placu Trzech Krzyży...

Przedziwna jest Twoja boleść. Straszna Twoja skarga. Sładami poszarpanych tak nie ludzko krwawa. Tak mocą przegromna, tak prawdą nieszczesna. Zamknięta tylko w jednym slowie tym.

WARSZAWA.

Warszawa rozgromiona. Warszawa rozbita — Warszawa co historii stała się kredem — Warszawa pokonana — własna krwina opita — Warszawa, która zginęła, która jest i — będzie...

Zbigniew Zagoray.

Ko

Z dnim 26. 7. 1945 jako samodzielna parafia i czasowej parafii mieszczący na terenie biskupa a jest nim Ks. parafia polska z polską dekalacji w katechizacji wielka rodzine, której ojcem jest Bog a matka Krolowa Polski. My ich dzieci-bracia i siostry! Wspólny mamy język polski, wspólny dom rodzinny a jest nim Ojczyzna nasza. I dzis wspólna nas łączy niedola tulacza i wszyscy teskniemy za jednym i tym samym, za naszą-Ojczyzna.

Toteż kiedy z posrod was, bracia i sastry, wyszła ta piękna myśl uczczenia pamiatki Wniebowzięcia Najswietszej Panny Maryi trzydniowym skupieniem, podjąłem tą myśl z ochotą, bo to przeciez pamiatka tak droga każdemu sercu polskiemu. Przez swe Wniebowzięcie Maryja stała się naszą. Matka niebieska i Krolowa Polski. W Jej to Swieto własnie Polska doznała tyle łask, że słusznie ten dzień obchodzone również jako swieto, żołnierza polskiego. Czyż więc piękna nie była myśl wasza, by w ten dzień cały nasz Osrodek skupił się i polaczył w wspólnej modlitwie? Kiedy w nin dzisiejszym tak liczna rzesza naszych rodakow pojedynala się z Bogiem, jakaz to Matka nasza musi mieć radosę, że po tylu latach niewoli znow do Jej Syna się garniemy. Nie wątpię też, że wpływ tych wszystkich będzie dotatni w naszym Osrodku i przykład ich pociagnie nawet zubożetniałych do Boga.

Tak jak przez wieki cała Polska przez Maryje dazyła do Boga, tak też i my tu na obczyźnie nie możemy o tej Matce naszej zapomnieć, bo przez cescę Maryi jest jakby wrodzona sercu polskiemu, a snuje się ona przez wieki i wieki w narodzie naszym. Jest jako nie złota, która wiąże i potrafi zwiazać serca polskie w jedno; jest jako swietlana droga, niczem nie przyzyciona, która plyną dusze polskie do Boga; jest ta tarcza, osłaniająca nas przed niebezpiecznymi wzrokami wroga, zwatpien i nieszczesę rozpacznych; jest narzeszcie życiem naszym. Wielkie dnie dziejow naszej ojczyzny są zarazem wielkimi dniami chwaly Maryi. Każdy Polak może i powinien powiedzieć dzis całemu swiatu: patrzcie narody i ludy ja tym Imieniem żyję!

A czyż, moi kochani parafianie, nie uderza was i ten fakt, że własnie dzis w swieto Wniebowzięcia Najswietszej Maryi Panny ogłoszono swiatu całemu koniec wojny na wszystkich frontach? Własnie dzis zakolyalsy się dzwoły wszystkich Kontynentow, aby ogłosic wszystkim, że po 6 latach zmagania nastaje upragniony pokój!

Oby i dzien Wniebowzięcia Najswietszej Maryi Panny stal się dnim naszego odrodzenia, oby Matka Najswietsza wziała nas w swoja serdeczna opieke, otoczyła swym płaszczem opiekunczym! Obyśmy, uciekając się pod „Twoja Obrone” doznali u Syna Twego, Twej przemożnej przyczyny.

Heilbronn, dnia 15. 8. 1945.

Ks. Feliks Windorpski.

OFICER ZYWNOSCIOWY

Aby zabezpieczyc Oboz w zywnosci, jest w kazdej druzyunie UNRRA jeden czlowiek, ktorego zwimy Oficerem Zywnosciowym. Jest on zobowiazany dbac o hygiene lokali przeznaczonych na kuchnie i magazyny, wspolpracujac z dzialem lekarsko-sanitarnym. On takze ma za zadanie przypilnowac, aby wszelkie racje zywnosciowe, przyznane dla tego Obozu, byly im dostarczone.

W druzyunie UNRRA 47 Oficerow Zywnosciowym jest p. Botte, który jest odpowiedzialny za dopilnowanie tej pracy. Pan Botte jest to oficer, który przebywał 5 lat w niemieckich, z tego czasu w karnym, a w czasie wojny, kiedyśmy przegrana, koniec naszego zaniepokojenie. Przysłowie łodek niema wyciągnąć z wody, niosci dla nas Botte prosi o reformie, która jak najkrotszym czasie znowa kuchnia od Was zalezycy te prace przywrócić mogły. P. Botte znowu precyzyjnie przedkładać się nadać wojna był żywym dowódca o pomoc

HARCERZ

Weinberg dn. 24. 7. 1945.

Do Komendy Chłogewi „Wrocław“ w Heilbronn Hufiec „Gazetno“ w Weinsbergu
Sprawozdanie z biwaku dn. 22. 7. 1945

W sobotę o godz. 8 wieczorem, na zbiorce całego hufca został odczytany rozkaz liczba 3. Niedziela dn. 22. 7. 45. o godz. 7 rano zbiórka wszystkich harcerzy, harcerek i zuchów. 7.45 marsz czworakami na msze św. O 8.45, przy dźwiękach orkiestry marsz pod lilijki. O godz. 9 została odsłonięta lilijka, przez księdza kapelana Budniaka. Po odsłonięciu została wciągnięta pierwsza warta harcerska, koło góła harcerskiego. Oficer łącznikowy Stępnik, wygłosił do harcerzy, harcerek i zuchów krótkie przemówienie. Po przemówieniu cały hufiec odśpiewał modlitwę harcerską i po odsłonięciu warty wszyscy się rozeszli przygotowując do wycieczki. O godz. 10 nastąpił wymarsz całego hufca. Z początku było powidziane że zuchy nie idą, ale zaczął się płacz i lament, więc ludność hufcowa zarządziła, aby zuchy także wzięły udział w Biwaku. Po czym ze śpiewem ruszyliśmy naprzód, najpierw harcerze, po tym harcerki i zuchy, za zuchami toczył się wózek z prowiantem i korbami pchany przez rozradowanych harcerzy. Pogoda była piękna, droga biegła między lasem, lub też wznosiła się wysoko pod górę, wszystko się przemogło. O godz. 11.30 byliśmy na miejscu. Miejsce na biwak nie było bardzo dobre ale musieliśmy zostać ze względu na dobrą wodę. Zraz każdy dostał funkcje i zaczęła się budowa kuchni, znoszenie drzewa i przyszykowanie produktów do gotowania. W parę minut po tym ogień buchał a na nim grzała się tymczasem wodna zupa. Harcerze zajęli się tymczasem gra w siatkówkę. Zuchy tymczasem obsiadły swego wodza kołem i słuchały gawędy. Po grze w siatkówkę harcerze bawili się w zdobywanie gór ze znakami na reku i podchody. Harcerki zaś uczyły się nowej piosenki „Wszystko co nasze“ a zuchy już trochę zmęczone i głodne kreciły się koło kotłowni. Nareszcie rozlepyli się gwizdki na obiad to kucharki i kucharze ugotowali smaczny obiad. Fazy brał swoją menażkę i stawał w ogołku. Po tym słychać było krzyk: repeta, komu repeta, bo obiad był smaczny, gulasz z ryżu i mięso. Po obiedzie krótki odpoczynek. Po czym harcerze bawili się w zdobywanie piłki (podchody) i w „hals odzew“. Harcerki urządziły gry, każdy za ten osobno a potem podchody. Zuchy zaś grały w piłkę i uczyły się piosenek. Wieczorem godz. 6 kolacja, chleb z masłem i z serem i kawa z cukrem, każdy zjadł z apetytem, bo po obiedzie nie było już znaku. Po kolacji przygotowanie do odmarszu. Drużna sanitariuszka zrobiła kilka opatrunków tym co się podrapali i pokaleczyli w czasie podchodów. Ale nikt z nich nie płakał, chociaż jodyna piekla jak ogień. Następnie zbiórka, kolejno odlicz, obecni wszyscy i kolumna naprzód marsz odrabiono. Tym razem drużny się nie rozdzielili, ale harcerze pchali wózek w obie strony i chętnie przystępili do wózka. I znowu zaczęły się piosenki i dowcipy, tu grał na perkusjach, tam znowu śpiewali i wiara chociaż porządnie zmęczona, ale z humorem. I tak krok za krokiem, inna już droga zbliżaliśmy się do obozu. Przy obozie padła komenda: czworaki wspaniałe „calowała białka“. Każdy jak mógł tak się wyprzył, aby nie dać poznać po sobie zmęczenia. Nareszcie drużyna sto! I gdy spytaliśmy się tych najmniejszych zuchów, czy są zmęczeni wszystko jednocześnie krzyknęło nie — nie. Jak nie, to zrobimy rakietę: hurra i wyleciała rakietka objając się o ściany baraków.

Czuwaj!
Sekretarz druch Szczesny Tadeusz.

C. M. Surrey,
M. Lefevre-Bonnault.

Ostatnie wiadomości

W następnym numerze będziemy otwarta nowa kuchnia dla tych mieszkanców obozu, którzy wykonują specjalne prace dla obozu.

Celem otrzymania nowych kart żywnościowych muszą się wszyscy udać do swoich bloków.

Nowi urzędnicy p. C. Binkert, nowy kierownik gospodarczy, p. N. Kaczka, nowy przewodniczący, p. Fairhurst, nowy szef Anglik.

W sprawie powrotu do Polski beda ogłoszone w następnym dniach szczegółowe instrukcje.

Censurowane

I deszcze wnet się skończą:

UNRRA poszukuje mowiacych po angielsku.

UWAGA!

Prosimy wszystkich o nadawanie artykułów do redakcji, blok 8, pokój 86.

oraz nasz twage, ze zagrazaja mieszka i wielokrotne kazaly, ze zadawalnia- ze wiemy — enstwo wy- niewidoczne, nieje. Naj- najpotez- czyste, utrzyby- i wogole nastepy a kadzie do Zwracali robotnikow Was. Jezeli niego nalezy i pokoju, na kory- w ogole w calym swych sasiedow, a na bedzie bardzo zniezam sie, ze Wasza powiedz bedzie tak samo szybka, jak i powiedz Waszego Komitetu, robotnikow oraz harcerzy.

F. W. Trappell.

Szerególnie ucierpialy Norwegia, Holandia, Polska i Grecja i w tych krajach potra bardzo dlugo, zanim bedzie mozna mowic o normalnym wyzywieniu. Dania w niedlugim czasie podzwignie sie ze zlego stanu, gdz jest na to dosc bogata. Francja, Belgia i Anglia maja swoje kolonie, ktore sa w stanie zaopatrywac kraje macierzyste.

Najwiecej jednak interesuje was sprawa wyzywienia obcokrajowcow w Niemczech. Z dwila wktoczenia wojsk amerykanskich do Niemiec, znajdowalo sie tu wiecej niz 12 milionow obcokrajowcow, wywiezionych przez nazistow do Niemiec. Teraz, trzy miesiace po skonczeniu wojny, jest mniej niz 5 milionow obcokrajowcow, ktorzy sa porozmieszczani w setkach obozow UNRRA. Przewazna czesc z nich stanowią Polacy i repatrianci. Repatriacja Polakow do ojczyzny jest swiata natury, czy to politycznej, ktora zaimowac sie nie mozemy. Takze i osoby o nieokreslonej przynaloznosci państwowej stanowią powazny problem, gdz nie maja ojczyzny.

Rozwiazanie tych wszystkich zagadnien kosztuje bardzo duzo czasu i dlatego jest rzecza prawdopodobna, ze wielu Polakow i wiecejsze bezpaństwowych beda musli przebyc zime w Niemczech. Zadaniem UNRRA jest staranie sie o to, aby oni byli w zimie dobrze odzywiani i o ile mozna dobrze odziani i pomieszczani.

Ten olbrzymi problem mozna tylko rozwiazac przy calkowitej wspolpracy Urzedu Wojskowego, UNRRA i wszystkich Polakow w obozie. Potrzeba na to czasu, natomiast my nie mamy duzo czasu i ani sie nie sposprieczemy, jak nadejdzie zima.

Wielu mowi do UNRRA: „Dajcie nam dobre odzywienie i odziez, a my bedziemy pracowac.“ W rzeczywistosci jednak sprawa przedstawia sie nastepujaco: Wspolpracujcie z nami, aby wam umozliwic uzyskanie lepszej odziezy i dobrego wyzywienia.

A. J. R.

Informacje Działu Gospodarczego

Jestem zadowolony, iz daje sie zauwazyc pewien postep w tym dziale od ubieglego tygodnia.

Wszelkie materialy umieszczono w magazynie w celu bezpiecznego ich przechowania oraz dobrego rozdzialu, sporzadzono inwentarz oraz pewien system kontroli. Pan Bergmann, nasz szef magazynu i jego pomocnicy wykonali juz wielka ilosc pracoy, lecz jeszcze jest duzo co zrobic. Jeeli chcecie nadal pomagac mi, to moze Was zadowolac, ze w tym dziale w najblizszym czasie bardzo duzo sie poprawi.

Do naszego personelu doszedl nowy czlonek, a tym jest Mr. Botte, szef kuchni, pelen energii i dobrych mysli, z ktorych kilka zaczal wprawdzac w czyn. Mysle, ze w przeciegu nastepnego tygodnia zobaczymy decydujaca poprawe w kierunku tego dzialu.

Nie bede mial juz sposobnosci przemowic do was na lamach tego pisma, gdz w poniedzialek wyjezdzam na nowe miejsce. Chec Wam tylko powiedziec „do widzenia“ i zycze Wam jak najlepszej przyszlosci.

Leo W. Hill, Oficer Gospodarczy.

Sport

Jedna z pierwszych galezi zycia społecznego rozpoczynajaca swa dzialanosc na naszym terenie, to praca sportowa. Zaledwie tydzien po naszym przybyciu do Heilbronn juz sportowcy nawiazali z soba kontakt organizujac sie w trzech roznych sekcjach a mianowicie: sekcja piłki noznej, kierownik sekcji kol. Jonski, sekcja kolarska — kierownik sekcji kol. Sobczak, sekcja piłki siatkowej kierownik kol. Zielinski. Azeby ujednostajnic prace sportowa na wspolnym zebraniu trzech sekcji zostal wybrany Zarzad klubu w skladzie:

Przewodniczaczy p. W. Jonski, sprawy administracji p. J. Dudkiewicz, sprawy gospodarcze p. K. Frenkier, sprawy finansowe p. A. Wegrzyn, sekretarz p. E. Zielinski oraz ustalono nazwe klubu sportowego „Polonia“.

Dotychczasowa dzialalnosc klubu.

Sekcja piłki noznej rozegrala dotychczas 4 spotkania, a mianowicie: na własnym boisku z drużyna obozu Weinsberg z wynikiem 2:2, z drużyna włoska na własnym boisku przegralismy 4:3 wygrywajac rewanzowe spotkanie na boisku w Heilbronn 2:3, czwartym naszym sportkaniem byly zawody w Ludwigsburgu, gdzie przegralismy w stosunku 5:3.

Sekcja kolarska.

Sekcja urzadzila dwie wycieczki, a mianowicie w dniu 26 lipca do Weinsberg, w ktorej udzial wzielo 40 kolarzy, druga do Ludwigsburgu w dniu 29 lipca, w ktorej wzielo 20 kolarzy. W programie wycieczki bylo odwiedzenie pobliskich obozow i mistrzostwa klubowe.

Sekcja siatkowki.

Z powodu trudnosci nawiazania kontaktu z innymi obozami sekcja ograniczyla sie do rozgrywek wewnetrznych, urzadzajac mistrzostwa „trojki“. Pierwsze spotkanie odbedzie sie na boisku własnym. Pierwsze spotkanie odbylo sie na boisku własnym z drużyna z Ludwigsburgu w dniu 5. 8. 45.

UWAGA....!

Przed dwoma laty 44 Narodow Zjednoczonych postanowilo udzielic pomocy po zakonczeniu dzialan wojennych. Na zyczenie Głównodowodzacego Alianckich Sil Zbrojnych zostala uznana tylko jedna organizacja w Niemczech, a mianowicie UNRRA. Organizacja ta powstala po kilku konferencjach Narodow Zjednoczonych.

Europa potrzebuje pomocy i to spiesznie, kto ma jej udzielic? Wprawdzie UNRRA reprezentuje 44 paustw, ale wiele z tych paustw bylo podczas wojny okupowanych, lub tez sa za biedne, by rzeczywiscie niesc pomoc. Niektore kraje same potrzebują pomocy. Ktore narody moga Europie pomoc? Anglia juz wiele zrobila, lecz jej zapasy sa niewystarczajace. Jest tylko Ameryka Polnocna i Poludniowa, oraz Australia, ktore moga przyjsc z pomocą swiata, a szerególnie wyglodnialej Europie.

Wojny europejskie i na Dalekim Wschodzie unemozliwily prawie zupełnie przetransportowanie olbrzymich ilosci artykułow glodujacym narodom. Potrzeba bylo bardzo wielkich ilosci metalu do sporzadzenia kouserw, gdz tylko w ten sposob mozna bylo transportowac zywnosc. Z powodu braku sil robocznych i mozliwosci transportowych zewiodla cala polityka zywnosciowa swiata.

Prawdziwe to polityki zywnosciowej musi kazdy, kto codziennie dostaje swoje poznaczenie. A jak w rzeczywistosci zywnosc narodow

wartosc artykułow. Kalorie sa to miarą jakosci zywnosci. W Europie dziennie. potrzebne

Fin- paustwach. Kcalorie sa to miarą jakosci zywnosci. W Europie dziennie. potrzebne

Fin- paustwach. Kcalorie sa to miarą jakosci zywnosci. W Europie dziennie. potrzebne